

پیام جمعی از هواداران سازمان فداییان خلق اکثریت (داخل کشور) به یازدهمین کنگره این سازمان

با شادباش سال نو، برگزاری یازدهمین کنگره سازمان فدائیان خلق ایران - اکثریت را به شما فداییان خلق و نمایندگان حاضر در کنگره تبریک می-گوییم. و صمیمانه دست یکایک شما رفقا را در مبارزه برای سوسیالیسم، صلح، استقلال، آزادی، دموکراسی و عدالت اجتماعی می-فشاریم.

رفقا! چهار دهه قبل جنبش فدائی با آرمان‌های انسانی مبتنی بر نفی استثمار، عدالت اجتماعی، دفاع از کارگران و زحمتکشان، مبارزه با نظام سرمایه‌داری و امپریالیسم، دفاع از دموکراسی و نبرد علیه دیکتاتوری و استبداد، دفاع از استقلال سیاسی و حاکمیت ملی، احترام به حقوق اقلیت‌های ملی و مذهبی و مبارزه در راه سوسیالیسم پا به عرصه وجود گذاشت، و جنبش در حال نزار کمونیستی را جانی دوباره بخشید. این جنبش نوپا به همراه صداقت انقلابی و حفظ استقلال با دیدی انتقادی به جنبش کمونیستی آن روز، خود را کمونیستی پویا و بالنده می‌دانست، و در دفاع از انترناسیونالیسم پرولتری کوچکترین تردیدی به خود راه نمی‌داد. به پاس این همه طی کمتر از هشت سال فدائی نامی آشنا و قابل احترام برای دوست و دشمن شد. فدائی‌الگوی برای دیگران در عرصه مبارزه و مقاومت گردید، و با خلق "فرهنگ فدائی"، نام و کلام فدائی در جای جای میهنمان طنین انداخت. جنبش فدائی علیرغم لغزش‌ها و بیراهه رفتن‌ها، همواره در دفاع از منافع کارگران و زحمتکشان و آرمان‌های والای انسانی گام برداشته است.

اینک پس از چهار دهه مبارزه، وارثان جنبش فدائی و بخصوص بزرگ-ترین بخش از این خانواده چنان از آرمان-های بنیان-گذاران سازمان دور و دچار احتضار گشته که آه از نهاد دوستداران و عاشقان فدائی بلند گشته است. نامه مادران و خانواده-های جانباختگان فدائی اوج این یأس و اعتراض بود. تسلیم اکثریت رهبری سازمان در برابر فشار نئولیبرال-های هوادار سلطنت-طلبان، اصلاح-طلبان حکومتی و مدافعان اقتصاد بازار آزاد موجب آن گشته است که، رهبری سازمان به این خواست هزاران فدائی واقعی ننهاده همچنان بر ادامه کژراه-ای که در پیش گرفته اصرار -ورزد.

ما بار دیگر شما رفقای حاضر در کنگره را فرا می-خوانیم، با درک نقش تاریخی خود از این سیاست خانمان برانداز دوری جسته، و از کسانی که آگاهانه و ناآگاهانه و به نام فدائی آب به آسیاب سرمایه-داری می-ریزند تبری نموده، و در تدفین آرمان-های فدایی در سازمان مشارکت ننمایید. در فردای نه-چندان دور کسی این خبط و ... را بر شما نخواهد بخشید. رفقا! نمی-توان بنام فدایی و از نام فدایی ارتزاق نمود و به آرمانهای انسانی آن روی ترش کرد و رخ برتافت، حتی بدتر از آن به سخره گرفت.

جای بسی خوشحالی است که پس از دهها سال بالاخره رهبری سازمان به این نظر رسیده که برنامه-ای برای سازمان تدوین نماید. البته اگر سند کمیسیون و یا هر سند دیگری، حتی سند ارائه شده توسط ما به تصویب کنگره برسد، این بمنزله خاتمه بحث-ها و اتمام پروژه مورد نظر تعدادی از دوستان نخواهد بود. ارائه و تصویب این سند تنها آغازگر مجادلات فکری و چالشهای تئوریک بعدی خواهد بود که از هم اکنون آغاز گشته است. ضمن آنکه لازم است نظر شما را به این واقعیت غیرقابل انکار جلب نماییم، مصوبات این کنگره و حتی کنگره-های قبلی تنها نتیجه نا-منسجم و نسبی خواست-های بخشی از تشکیلات خارج از کشور می-باشد، و زمانی از قطعیت یافتن این پروژه نامحوس می-توان اطمینان یافت که همه اعضای سازمان فداییان خلق ایران-اکثریت در این فرایند مشارکت داشته باشند.

متأسفانه بین آنچه که انتظار فدائیان بود و آنچه که رخ نمود، فرسنگ-ها فاصله وجود دارد. برنامه-ای که توسط کمیسیون اسناد برای تصویب به کنگره ارائه گردیده، نه یک برنامه سازمان مدعی سوسیالیسم، بلکه منشور عریان نئولیبرالیسم با بزک-های کینزی است. این برنامه بدون آنکه نامی از طبقه کارگر و سرمایه-دار و مناسبات بین آنان برده باشد، با نفی مبارزه طبقاتی و به-فراموشی سپردن این امر عینی، دفاع از امنیت سرمایه و دفاع از ساز و کار بازار، نفی تغییر جمهوری اسلامی و بسنده کردن به تحول آن، نفی کامل انقلاب و انتخاب مطلق رفرم، نفی انترناسیونالیسم پرولتری، نفی مبارزه با امپریالیسم جهانی، با سوسیالیسم وداع نموده و در آستانه جدائی کامل از جنبش چپ ایران و جهان قرار دارد. ما از شما مصرانه می-خواهیم با رأی منفی به این سند در قطعیت یافتن فرایند استحاله سازمان از یک جنبش چپ به جریانی راست و فاصله گیری از افکار سوسیالیستی و منافع طبقه کارگر مشارکت ننمائید.

ره آورد سیاست مخرب حمایت از دمکرات-های انقلابی جمهوری اسلامی برای ما که امروز مجدداً در شکلی دیگر و در حمایت از اصلاح-طلبان حکومتی متجلی گشته، سرکوب و اعدام-های دهه ۶۰ بود. همانطوریکه می-دانید در اواخر دهه ۶۰ رهبری وقت سازمان با تمسک به این امر به انحلال تشکیلات داخل کشور اقدام و به مدت دو دهه این بخش از تشکیلات را از حیات سیاسی سازمان حذف نموده است. تأسف-بارتر آنکه اساسنامه پیشنهادی کمیسیون اسناد به کنگره ناقض حقوق اعضاء و هواداران سازمان در داخل کشور بوده و روند ضد دمکراتیک گذشته را همچنان ادامه داده است. نمی-توان تا ابد با لولوی جمهوری اسلامی بخش اعظم سازمان را از روند تصمیم-گیری-ها و تأثیرگذاری-ها برکنار نمود. ما خواهان اعاده حقوق خود و فداییان داخل کشور متناسب با وضع حاکم بر کشورمان هستیم. ما می-خواهیم بدانیم تا کی توان ماندن در ایران و تحمل دربدری-، فشار، شکنجه-، زندان و اعدام-ها را خواهیم پرداخت. برشماسست که به تصمیم نابخردانه رهبری وقت سازمان بخصوص آقای فرخ نگهدار در انحلال تشکیلات داخل کشور و حذف رفقای داخل از حیات سیاسی سازمان خاتمه دهید.

سند دیگری که به کنگره ارائه گردیده، طرح اساسنامه پیشنهادی کمیسیون می-باشد. اینکه به فقدان سندی که بتواند روابط تشکیلاتی را تنظیم نماید، خاتمه داده-می-شود، به هر حال امری خجسته و نیکوست. اساسنامه سازمان بایستی تنظیم روابطی را که بتواند پایه-های همبستگی تشکیلاتی را برای ارتقاء سطح رزمندگی سازمان و نقش آن در حیات سیاسی و در مبارزات دمکراتیک و طبقاتی جامعه را افزایش دهد، موجب گردد. و در عین حال از بی عملی و ابتلاقی آن به روزمرگی جلوگیری نماید. ولی اساسنامه پیشنهادی به کنگره با ایجاد محدودیت برای چپ-ها و رادیکال-های سازمان عرصه را برآنان تنگ-تر خواهد ساخت. از طرفی دیگر این سند سازمان ما را عملاً به یک باشگاه سیاسی تبدیل نموده و به روند مخرب پیشین قانونیت خواهد بخشید. با اصلاح این سند روحیه حزبی را به سازمان برگردانید و به سال-ها بی قانونی و نقض حقوق اعضاء و هواداران خاتمه دهید. ما از شما می-خواهیم به مسخ تشکیلات توسط کسانی که هم زمان با عضویت در سازمان، عضو سازمان دیگری نیز می-باشند خاتمه دهید. در این رابطه لازم است با دادن فرصتی چهار ماهه به اعضای که هم زمان عضو اتحاد-حزب-جمهوری-خواهان نیز می-باشند، از آنها خواسته شود در این فرصت برای گزینش یکی از این دو تشکیلات مبادرت ورزند. در غیر اینصورت با تصویب سندی پس از این فرصت از سازمان کنار گذاشته شوند.

رفقا! کنگره سازمانی تجلی دمکراسی و اراده جمعی، و مصوبات آن بیانگر خرد جمعی است. متأسفانه در برگزاری این کنگره و ده کنگره قبلی محدودیت-هایی تحمیلی از جانب رژیم جمهوری اسلامی و تنگ-نظری و کم ظرفیتی تعدادی از رفقای رهبری بخش عظیمی از اعضای سازمانی را از بهره-مندی از این منش دمکراتیک محروم ساخته است. با نفی ماهیت اساسنامه و اصلاح آن زمینه حضور فداییان داخل کشور و بخش عظیمی از فداییان خارج از کشور را، که در اعتراض به تنگ-نظری-ها و محدود سازی-های غیر دمکراتیک رهبری سازمان و رهبری در سایه، صفوف سازمان را ترک نموده-اند، فراهم سازید.

ما معترض شورای مرکزی سازمان در تکرار شیوه‌های غیر دموکراتیک و توسل به روش حذف صداهاى مخالف می‌باشیم. کنگره دهم بدون هیچ توجیهی هفت ماه زودتر از موعد برگزار شد و بدون آنکه دست‌آورد و یا مصوبه قابل قبولی داشته باشد پس از چهار روز سخنرانی اعضای سابق و فعلی سازمان خاتمه یافت. در کنگره جاری نیز همان شیوه در قالبی دیگر ادامه یافت. ارائه دیر هنگام اسناد ارائه شده به کنگره عملاً امکان مشارکت بخش اعظم فداییانی را سلب نمود، که به سایت رسانه دسترسی نداشته‌اند. نمونه دیگر آن کنار گذاشتن رفقای فراکسیون کمونیستی از روند مباحثات کنگره و عدم دعوت آنها به کنگره می‌باشد. رفقای برگزار کننده کنگره با این اقدام امکان دفاع آنان از عضویت‌شان را به شکلی غیردموکراتیک سلب نمودند. روندی که به تحریم کنگره توسط این رفقا انجامید. و ما را هم که مایل بودیم این دوستان بخاطر قرابت فکری، در کنگره از اسناد پیشنهادی ما دفاع نمایند، عملاً خواست‌هایمان را از جریان مباحثات کنگره حذف نمود. بار دیگر از کنگره سازمان انتظار داریم با اتخاذ تمهیداتی از تکرار چنین شیوه‌هایی برای حذف استفاده جلوگیری نماید.

رفقا! ما ضمن ارج‌گذاری به تنوع افکار و پلورالیسمی که ساختار شکن نباشد، به پیوندی محکم بر پایه اشتراکات و شناخت اختلافات معتقدیم، و از شکل‌گیری سازمانی متحد و توانمند و در عین حال تلاش‌گر و تأثیرگذار دفاع می‌نماییم.

زنده باد سوسیالیسم، صلح، آزادی، دموکراسی و عدالت اجتماعی

با آرزوی موفقیت و پیروزی

جمعیت از هواداران سازمان فداییان خلق ایران- اکثریت (داخل کشور)

۱۸/۱/۱۳۸۸